

Geworteld in de grafiek

door Hans Andringa

Het begin

Zittend in de schaduw van een bloeiende pruimenboom in haar geboorteland droomde ze als jong meisje van het kunstenaarschap. Iemand, die beelden of geluiden kon vangen om deze aan anderen door te geven. Ze wist toen nog niet wat een belangrijke plek de boom, waaronder ze toen zat, in haar werk zou krijgen. De boom uit haar vroegste jeugd. Een boom, die zich steeds verder vertakt met zijn wortels in de aarde en zich steeds verder uitstrekt met zijn takken in lucht. Michalina Malolepsza werd geboren 16 juli 1982 in het Poolse Czystochowa en woonde vanaf 2004 in Rotterdam en verhuisde in 2017 naar Schiedam.

De ontwikkeling

Michalina studeerde van 2006 tot 2011 aan de Willem de Kooning Academie in Rotterdam waar ze zich naast het vak illustratie ging specialiseren in de grafiek. De mogelijkheden tot het reproduceren van een voorstelling en vooral de eigenheid van de grafiek als een uniek handschrift in spiegelbeeld trokken haar aan en ook de ambachtelijke kant van de grafische techniek. Zo verbond twee studiedomeinen, illustratie en grafiek met elkaar en ontwikkelde een eigen beeldtaal. Van de traditionele grafische technieken vond ze het in de linoleumsnede.

Portretten

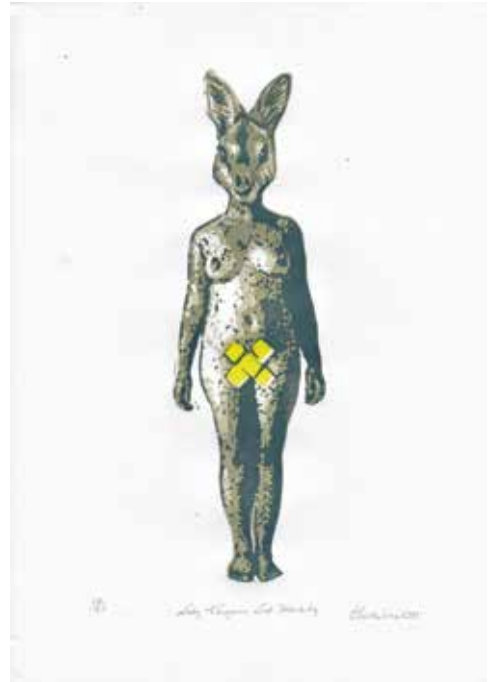
Binnen de hoogdruk, waarbij het diepste zwart tegenover het wit van de drager, het papier, komt te staan, kwam ze tot een serie met de titel 'Right side light'. Een serie, waarmee ze haar studie aan de academie afrondde en de sleutel tot haar latere werk vormt, waarin symboliek een steeds grotere rol gaat spelen. In het werk 'Right side light' maken we kennis met de mensen die haar omringen, zoals een voormalig buurman, een kunstenaar. Een

Gosia, linosnede, 2 lagen, 2011, 45 x 35 cm, oplage: 4

Lady Kangaroo Lost Identity, linosnede, sjabloon,
4 lagen, 2013, 25 x 15 cm, oplage: 20

vlucht meeuwen staat in dit werk symbool voor vrijheid; ze bedoeld hiermee de vrijheid van ideeën van die kunstenaar. Haar vriendin, die zichzelf herkent in haar oma, figureert nogmaals in de zelfde voorstelling, maar dan, als een toekomstige oude vrouw zittend aan een raam. Het is een dubbelportret vol nostalgie over heden en toekomst. De geportretteerden krijgen in het werk van Michalina iets universeels, waarbij het niet meer gaat om de gelijkenis van de persoon, maar om de sfeertekening van een gevoel. Zo voelt het portret van een pastoor desolaat. Over de portretten zegt ze: 'Waarom zien ze er allemaal zo uit, en niet anders en waar komt dat door?'

Kwetsbaarheid

In een andere serie linoleumsneden brengt ze de kangoeroe ten tonele, die ze alle menselijke eigenschappen toedicht die ons door de sociale media worden voorgeschoteld, waarbij de mens zich naakt en kwetsbaar laat zien.

'Wie ben je?', vraagt 'Lady Kangaroo' zich af, in een tijd waarin mensen alles met elkaar kunnen delen op Facebook. 'Wat laat je niet, of wel, van jezelf zien?'

Michalina observeert de mens, alsof ze een boek leest en ze vraagt zich af, waarom de mens is, zoals die is en de plaats die hij of zij inneemt in de maatschappij.

Droomwereld

Gaandeweg de ontwikkeling in haar werk heeft ze deze meer verbonden met de wereld van het surrealisme en zegt hier zelf over: 'In mijn taal bestaat voor het surrealisme ook een ander woord, dat je letterlijk kan vertalen als 'bovenrealisme'. Door afstand kan je meer zien en worden dingen soms minder erg. Zij gebeuren in iemands geest en worden omgezet in gedachte, woord of afbeelding. 'Je volgt niet meer de aangeleerde patronen, maar zoekt andere oplossingen'.

Ladies Car
linosnede, 3 lagen,
2014, 24 x 24 cm,
oplage: 19

Outside Inside
linosnede, 1 laag, 2017,
34 x 60 cm, oplage: 10

Titels

Ze zoekt niet naar titels voor haar werk, maar benoemt het als er een persoon op staat. Ze zegt hierover: 'Het beeld komt niet door de titel, maar door de gedachte'.

Tussen twee culturen

Michalina voelt zich een Poolse. Na de middelbare school in Polen zocht ze haar weg middels een speciaal programma in Nederland, waar meer mogelijkheden waren. Zij vond het in de beeldende kunst, op de Willem de Kooning Academie in Rotterdam, maar haar achtergrond blijft haar werk voeden. Toen ze van Rotterdam naar Schiedam verhuisde verbaasde zich ook hier over de grote Poolse gemeenschap in Nederland. Zij voedt haar kinderen tweetalig op en blijft zo haar achtergrond trouw, maar een opvoeding hier noemt ze minder nerveus; de Nederlandse samenleving vindt ze meer relaxed dan de Poolse.

Melancholie

Zelf zegt Michalina zich nooit meer ergens thuis te voelen. Ze mist het landschap van Polen, waar ze lucht

en ruimte vond. De bergen en de heuvels en de bossen rond het huis, waar ze is opgegroeid. Ze woont nu in de stad en voedt zich met de indrukken van de mensen om haar heen.

Tegenstellingen

Zwart tegenover wit, zoals de wereld van haar grafiek met soms een rood accent, om iets te onderstrepen dat even anders is, of afwijkt, zoals groot tegenover klein.

De Nederlandse cultuur tegenover de Poolse.

Polen, waar Michalina zichzelf nog steeds ziet zitten onder de bloeiende boom van haar vroegste jeugd en droomt van een toekomst als kunstenaar.

Het nieuwe werk

In haar laatste serie werk laat Michalina zich inspireren door het boek van Jonathan Swift 'Gullivers reizen'. Het boek, dat een scherpe satire is op onze westerse samenleving, de wetenschap en de menselijke moraal, vormt de basis van het laatste werk en zij zet ook hier weer, groot tegenover klein en krachtig tegenover onmachtig.

GAIA Humanitree, linosnede, 3 lagen, 2017, 54 x 34 cm, oplage: 10